

Wanhanajan joulura(u)ha

23.12.2008 14.27 | Kaj Granlund | Yleinen

Istuin hiljaisen hetken pianoni ääressä ja pimputin vanhaa virttä ”Maa on niin kaunis”. Mietin tätä ristiretkeläisten hymniä tuolta kaukaa 1100 -luvulta. Mietin kuinka ihmiset ovat hakeneet joulun rauhaa tällä samalla laululla jo lähes tuhannen vuoden ajan ilman, että laulu on tästä kärsinyt tippaakaan. Laulu on yhtä cool kuin tuhat vuotta sitten, ja se säväyttää minua samalla tavalla kuin uskon sen säväyttäneen menneiden aikojen ihmisiä.

Laulu vie minut takaisin lapsuuteni Kotkaan ja aikaan, kun kuusen alla oli kolme pakettia kullekin pennulle, papan meille lapsille ostamat tikkunekut, äidin kutomat sukat tai lapaset ja mahdollisesti myös villapaita. Opin, että joulukuusi on muuta kuin ostoksilla kulkemista, se on rauhaa, jopa pakkorauhaa, kun ulos ei ollut joulukirkkoa lukuun ottamatta menemistä sen enempää aattona kuin joulupäivänä.

Minkä lapsena oppii sen vanhana taitaa, ja niin voin edelleen ylpeillä sillä, että meidän kuusen alla on tänä jouluna vain yksi yhteinen paketti, mutta sitä enemmän rakkautta.

Rakkaus ja muiden ymmärtäminen on se mitä kaipaamme muulloinkin kuin jouluna, mutta näin jouluna toivon, että jokainen rauhoittuu viettämään pienen hetken itsensä ja lähimmäistensä kanssa oli hän sitten kristitty, musliimi vaiko ateisti. Kaikki tarvitsemme joulurauhaa rahan ja kaupallisuuden keskellä.

Hyvää joulua toivottaen, Lestijärven ukko.
